

... in v tej zvezi ni bilo nobenih posebnih razprav. ...

... in v tej zvezi ni bilo nobenih posebnih razprav. ...

... in v tej zvezi ni bilo nobenih posebnih razprav. ...

... in v tej zvezi ni bilo nobenih posebnih razprav. ...

... in v tej zvezi ni bilo nobenih posebnih razprav. ...

UVODNA BESEDA
predsednika
komisije za statut mesta Ljubljane
inž. Mihe Košaka
na šesti redni seji mestne skupščine
29. decembra 1969

Statutarna komisija predlaga skupščini mesta Ljubljane, da sprejme predloženi osnutek statuta mesta Ljubljane in da osnutek predloži občanom Ljubljane v javno razpravo.

Dovolite mi, da v kratkih črtah skušam podati njegova izhodišča in osnovne principe, ki so vodili statutarno komisijo pri njegovi izdelavi.

izvzaku je pravilno oceniti sedanjí osnutek statuta, če najprej vsaj v skopih črtah ne pogledamo kakšna je bila družbeno-politična ali kot v praksi uporabljamo komunalna ureditev Ljubljane pred sprejetjem amandmajev k ustavi SRS, amandmajev, ki se nanašajo na mesta razdeljena na občine, v našem primeru na mesto Ljubljana.

Pred sprejetjem ustavnih amandmajev je bilo celotno področje mesta Ljubljane razdeljeno na pet temeljnih družbeno-političnih skupnosti s svojimi predstavniškimi organi, občinskimi skupščinami. Ožje mestno območje, katerega meje je opredeljeval GUP, pa je bilo proglašeno z mestnim statutom za samoupravno družbeno skupnost z mestnim svetom kot njegovim organom samoupravljanja. Mestnemu svetu so bile z zakonom o mestih razdeljenih na občine in na podlagi sporazuma med skupščinami ljubljanskih občin prenešene nekatere pravice in dolžnosti iz pristojnosti občin.

Takšna komunalna ureditev v Ljubljani z občinami kot temeljnimi družbeno-političnimi skupnostmi in mestom kot samoupravno skupnostjo ni zagotavljala dovolj smotrne delitve pristojnosti in opravljanja posameznih zadev ter ni ustvarjala vseh potrebnih pogojev za uspešnejši nadaljnji razvoj mesta kot celote. Istočasno velja omeniti, da najvažnejše pravice, ki jih je imel mestni svet (določanje finančnega načrta na primer), niso izvirale iz pravic občin, ki bi jih te odgovorno odstopile mestnemu svetu, ampak so izhajale iz sprejetega republiškega zakona, ki je dajal mestnemu svetu, kot predstavniškemu organu mesta posebna pooblastila. Republiški zakon je torej posegal v pravice občin. Iz dejstva, da je pravice mestu dajal zakon, ne pa sporazum med občinami, so izvirali večkratni, tudi ostrejši prepiri med mestnim svetom in posamezno občinsko skupščino, ki so po vprašanih financiranju mestnega sveta in nekaterih drugih odločkov, ki jih je mestni svet sprejel, pripeljali celo do ustavnega spora.

Takšno stanje je med občani Ljubljane povzročalo ostro kritiko. Praksa dela občinskih skupščin in mestnega sveta je z nadaljnjim razvojem komunalnega sistema vse bolj negirala potrebo zunanega vmešavanja, vmešavanja s silo zakona in vse bolj razvijala medobčinsko sodelovanje na celotnem območju Ljubljane. Da bi se uredil položaj družbeno-političnih skupnosti na področju mesta, odstranili prepripi in včasih nezakonita stanja, so mestni svet in občinske skupščine pred tremi leti organizirali in vodili široko razpravo o potrebnih statutarnih spremembah in v javno diskusijo dali več variantnih predlogov bodoče družbeno-politične ureditve Ljubljane. Od močnih predloženih variant je dobila v takratni javni razpravi in predvsem v razpravah v občinskih skupščinah varianta, da se formira v mestu, razdeljenem na občine, tudi mesto, kot posebna družbeno-politična skupnost s svojim predstavniškim organom in suverenimi pravicami in dolžnostmi na vseh področjih, ki jih s svojim statutom proglašajo kot zadeve skupnega pomena za mesto. Svoj praktični zaključek je ta varianta dobila v skupnem predlogu petih ljubljanskih občin skupščini SRS, da s potrebno spremembo Ustave SRS omogoči uveljavitev takšne družbeno-politične ureditve. Ob spremembah republiške Ustave v letošnjem letu je bil predlog skupščin v celoti upoštevan, sprejet je bil XVIII. amandma k republiški ustavi. S tem amandmajem je mesto, razdeljeno na občine, posebna družbeno-politična skupnost, v kateri občani uredničujejo družbeno samoupravljanje in urejajo tiste zadeve, ki so skupnega pomena za mesto. Amandma nalaga mestu, da sprejme svoj statut in v njem določi zadeve skupnega pomena za mesto, organizacijo mestne samouprave in način izvojitve mestne skupščine.

Nova družbeno-politična skupnost, v našem primeru mesto Ljubljana, ima svoje pristojnosti samo na nivoju občinske skupščine, v kolikor ji

Mestni statut 4

republiška skupščina z zakonom ne prepusti zadev iz svoje pristojnosti. Takšen položaj mesta spreminja seveda tudi položaj občin na tem območju. Formira se posebna temeljna družbeno-politična skupnost, ki jo v specifičnem primeru Ljubljane predstavljajo ljubljanske občine in mesto, saj šele skupne pristojnosti občine in mesta dajejo takšno temeljno družbeno-politično skupnost, občino, kot jo pozna naša ustava. To dejstvo, da na področju mesta samo občina in mesto skupaj predstavljata družbeno-politično skupnost, narekuje ozko povezanost statutov, mestnega in občinskih, praktično njihov sprejem v enem aktu z enotno osnovo. Vse pravice in dolžnosti občana, delovne organizacije ali samoupravne skupnosti lahko v celoti opredelimo šele, ko najdemo njihovo mesto tako v občinskem kot v mestnem statutu.

Z ustavnim amandmajem opredeljena družbeno-politična ureditev Ljubljane je bila za statutarno komisijo mestne skupščine osnovno izhodišče. Na tej osnovi je pričela graditi celotno shemo odnosov in medsebojne delitve pristojnosti in dolžnosti med mestom in občinami. Variante formiranja same ene družbeno-politične skupnosti za celotno področje statutarna komisija ni obravnavala, niti skušala iskati rešitev v tej smeri, saj bi to izpreminjalo dogovorjeno in ob diskusijah pred sprejetjem ustavnih amandmajev večinsko izraženo mnenje. Ne glede na torej nesprejeto varianto ene družbeno-politične skupnosti, pa je seveda imela statutarna komisija pred očmi tudi dejstvo, da je mesto urbanistična in komunalno-gospodarska celota ter družbena in delovna skupnost po svoji naravi. Iz tega izvira nujno potrebna enotnost in skladnost urejanja najvažnejših družbenih vprašanj na celotnem območju, da zagotovimo osnovne pogoje za uspešen družbeni razvoj, za ustvarjalno sodelovanje občanov v upravljanju družbenega življenja, za njihov enakopraven položaj ne glede na ožjo lokacijo njihovega bivališča. Te zahteve so bile v javnih diskusijah močno prisotne in statutarna komisija jih je želela čim bolj ustrezno prenesti v posamezna določila osnutka statuta mesta.

Vprašanje, ki se nam je tudi zastavljalo, je bilo področje, teritorialno mišljeno, ki naj ga pokriva posebna družbeno-politična skupnost, mesto Ljubljana in njegov predstaviški organ mestna skupščina. Sledil smo že izražnemu mnenju, naj se teritorialna pristojnost mestne skupščine razširi iz območja bivšega mestnega sveta, na celotno območje vseh petih občin. Tako ne more priti do razlikovanja med občani iste občine, če prebivajo na ožjem mestnem območju ali pa v njegovi okolici.

Ko smo opredeljevali pravice in dolžnosti mesta in občin seveda nismo mogli mimo nekaterih že izvršenih sprememb v družbenem življenju, sprememb, ki so že, ne glede na upravno razdelitev mesta, uspešno povezovali družbeno življenje bodisi na področju samega mesta ali pa širše okolice. Upoštevati smo morali nadaljnji razvoj samoupravljanja v celotni družbi, spremenjeno vlogo družbeno-političnih skupnosti na področju razširjene reprodukcije, na področju gospodarjenja s stanovanji v družbeni lastnini, vse močnejše uveljavljanje interesnih samoupravnih skupnosti na raznih področjih združenega dela, spremenjen položaj delovnih organizacij posebnega družbenega pomena, na že izvedene integracije v zdravstvu in ne nazadnje na uspešen razvoj krajevnih skupnosti in samoupravnega dogovarjanja, itd. Na vse to opozarjam z namenom, da imamo vse te momente pri obravnavi osnutkov statutov pred očmi.

Na naštetih osnovah je statutarna komisija, ki jo je imenoval mestni svet in znova potrdila mestna skupščina, zasnovala svoje delo. Pet strokovnih skupin in vrsta podskupin so ob sodelovanju vrste najdogovornejših strokov-

njakov za posamezna vprašanja, ob vrsti organiziranih strokovnih in političnih posvetov, ob sodelovanju občinskih statutarnih komisij in njihovih strokovnih sodelavcev pripravila osnutek statuta, ki ga danes predlagamo mestni skupščini.

Naj se kratko zadržim pri njegovi vsebini. V preambuli k statutu smo želeli opredeliti poseben položaj, ki ga ima mesto Ljubljana v naši družbeni skupnosti, kakor tudi posebno vlogo mesta in občin na tem področju. Temeljne določbe vsebuje prvo poglavje statuta. Pravno opredeljujejo mesto Ljubljana, v drugem poglavju se ob upoštevanju dejstva, da je mesto Ljubljana družbena, ekonomska, kulturna in urbanistično prirodna celota, opredeljene zadeve, ki so skupnega pomena za mesto. Pravice in dolžnosti, ki so skupnega pomena za mesto, izvršuje mesto v svoji izključni pristojnosti.

Osnutek statuta v tem poglavju obravnava pravice in dolžnosti mesta na področjih gospodarstva, urbanizma, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva ter cestnega prometa, vzgoje in izobraževanja, kulture in znanosti, telesne kulture in tehnične vzgoje, zdravstvenega varstva, družbenega varstva, skrbi za borce in invalide NOV, notranjih zadev, občinskega sodišča in občinskega javnega tožilstva, narodne obrambe ter inšpekcijskih služb. Mesto ima na vseh teh področjih osnovno nalogo, da usmerja, usklajuje in določa enotno politiko družbeno-ekonomskega in prostorskega razvoja.

Na področju gospodarstva mesto predvsem določa temeljna izhodišča skladnega gospodarskega razvoja mesta, sprejema okvirne programe in smernice za nadaljnji razvoj gospodarstva.

O potrebi po večjem spremljanju in usklajevanju gospodarskega življenja mesta najbrže zgovorno govore dejstva, da na področju Ljubljane 640 gospodarskih organizacij družbenega sektorja v enem letu doseže (podatek za leto 1969) kar 26.774 milijonov din celotnega dohodka, da investicijska izgradnja doseže letno (leto 1969) 910 milijonov dinarjev. Ob upoštevanju še izredno velike letne stopnje povečanja gospodarske aktivnosti — letos na primer ocenjujemo fizični porast industrijske proizvodnje za 15—16 % nad lansko. Letnim, opravljenih gradbenih del bo za cca 25 % več, promet v trgovini na drobno za 10—20 % večji, itd. — nam postane potreba po večjih prizadevanjih za skladnejše programiranje razvoja vse bolj prisotna.

Ta naloga nikakor ni samo naloga mestne skupščine. To je naloga vseh družbenih dejavnikov, usklajevalec in mnogokrat tudi iniciator pa mora vse bolj postajati prav mesto in mestna skupščina.

Na področju urbanizma so v izključni pristojnosti mesta tiste zadeve, ki omogočajo in zagotavljajo enotno urbanistično politiko in skladen razvoj mesta. To so predvsem sprejemanje predpisov in drugih aktov, urbanistične dokumentacije, ki določajo programe razvoja in urbanistične politike, inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem in nad realizacijo urbanistične dokumentacije, sprejemanje smernic za občinske skupščine in druge izvrševalce urbanistične politike ter sodelovanje z drugimi družbeno-političnimi skupnostmi.

Komunalno gospodarstvo ter prometno dejavnost v mestu opravljajo specializirane delovne organizacije. Ker je ta dejavnost posebnega pomena za občane in delovne organizacije, so vse pristojnosti do teh delovnih organizacij mestne. Zato mestna skupščina sprejema na tem področju vse pred-

pise in druge akte za delovne organizacije, ki so določene s posebnim odlokom mestne skupščine in opravljajo dejavnost skupnega pomena za mesto.

Enotnost v stanovanjskem gospodarstvu se zagotavlja z usmerjanjem izgradnje mestnih stanovanjskih sosesk, z enotnimi predpisi in drugimi akti s področja gospodarjenja s stanovanjskimi hišami in končno z enotnimi predpisi s področja stanovanjskih razmerij. Del prepotrebne enotnosti bi dosegli tudi s predpisi o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč na območjih, ki jih zajema urbanistični načrt.

Na področju družbenih dejavnosti je naloga mesta predvsem v tem, da zagotovi skladen razvoj vseh področij družbenih dejavnosti na mestnem območju. Statutarna določila to zagotavljajo predvsem s tem, da določajo enotno planiranje in tudi delno enotno financiranje, obenem pa omogočajo uveljavljanje specifičnih potreb posameznih območij mesta.

Mesto kot usklajevalec zagotavlja v svojem statutu tudi sodelovanje družbeno-političnih skupnosti, samoupravnih skupnosti, občanov, krajevnih skupnosti, delovnih in drugih organizacij pri uresničevanju enotne politike razvoja družbenih dejavnosti v mestu.

Področje notranjih zadev, narodne obrambe, občinskega sodišča in občinskega javnega tožilstva je po predlogu osnutka statuta mesta v celoti v pristojnosti mestne skupščine.

V III. poglavju je govora o virih finančnih sredstev mesta, načinu formiranja proračuna, o namenskih skladih in o združevanju sredstev za posebne namene.

Finančna sredstva za opravljanje zadev, ki so v pristojnosti mestne skupščine, si mesto samostojno zagotavlja iz virov dohodkov, ki po zakonu pripadajo občini, vendar so značilni kot dohodek mesta. Te viire, ki jih statut našteva, mesto samostojno predpiše. Višino udeležbe mesta in občin na teh dohodkih določi mesto tako, da upošteva program dela, gospodarsko moč in družbene potrebe mesta in občin ter vsakoletno oceno skupnih dohodkov mesta in občin.

Osnutki statutow občin vsebujejo slično določilo. Na virih dohodkov, ki jih v skladu z zakonom in statutom predpisuje občinska skupščina, lahko določi občinska skupščina v skladu z letno oceno skupnih dohodkov mesta in občin, upošteva program dela in družbene potrebe mesta, udeležbo mesta tudi na teh virih proračunskih dohodkov. V delitvenih razmerjih smatramo, da bo poleg pravnih razmejitev, ki so v statutih sicer zelo jasno navedene, moralo vsakokrat imeti prevladujoč vpliv družbeno dogovarjanje in skupno bilanciranje razpoložljivih sredstev.

Skupščina mesta mora pri formiranju, razporejanju in trošenju sredstev skrbeti za skladen gospodarski in družbeni razvoj ter financiranje družbenih potreb v skladu z realnimi možnostmi. Zato tudi statut, še natančneje pa zakonska določila, določajo postopek in način razporejanja, uporabe in razpolaganja s sredstvi mesta. Mestna skupščina je dolžna nadzorovati uporabo sredstev, ki so namensko določena in z njimi razpolagajo razni organi, delovne in druge organizacije, kar tudi določajo statut in ostali predpisi.

S proračunom se določajo in razporejajo sredstva za delo državnih organov in za financiranje ostalih družbenih potreb. Statut določa način pripravljavanja proračuna in naloge, ki jih imajo v zvezi s tem organi in organizacije, ki se jim sredstva za delo zagotavljajo v proračunu. Proračun

mora biti pred sprejetjem dan v razpravo zborom volivcev in zborom delovnih ljudi. O predlogih in mnenjih teh skupščina obvezno razpravlja pred sprejetjem proračuna.

V skladih mesta se združujejo sredstva za financiranje družbenih zadev, kadar je potrebno trajnejše zagotavljanje sredstev in izvajanje določene politike. Sredstva skladov se zagotavljajo iz proračuna, prispevkov delovnih organizacij ali iz drugih dohodkov. Skladi morajo po določenih statuta imeti svoj organ upravljanja, v katerega imenuje mestna skupščina poleg svojih predstavnikov tudi predstavnike vlagateljev in koristnikov skladov ter predstavnike organov in organizacij, ki so posebno zainteresirani za dejavnost teh skladov.

Za financiranje posameznih potreb in nalog ali za izgradnjo pomembnejših objektov, lahko mesto tudi združuje svoja sredstva s sredstvi občin, delovnih organizacij in s prispevki občanov. Pristojni organ, v katerem sodelujejo predstavniki tistih, ki združujejo sredstva, sporazumno določi namen, za katerega se sredstva združujejo, način združevanja in uporabe ter nadzor nad porabo.

Osnutek statuta mesta ureja v četrtem poglavju organizacija mestne samouprave. V okviru tega so posebej obravnavane in konkretizirane vse oblike neposrednega samoupravnega delovanja občanov ter sestava in delovanje mestne skupščine in njenih organov. Poseben poudarek je na zborih volivcev in na zborih delovnih ljudi, kjer občani obravnavajo neposredne pravice in dolžnosti mesta, ki jih določa statut. Zlasti je pomemben 57. člen, ki določa kaj je dolžna mesta skupščina predložiti v obravnavo zborom volivcev in zborom delovnih ljudi. Osnutek statuta predvideva kot takšne: predlog mestnega statuta, predlog proračuna in sklepnega računa ter drugo. Večina občinskih skupščin lahko zahteva, da mora dati mestna skupščina v obravnavo zborom volivcev tiste zadeve, za katere le-te smatrajo, da je to potrebno.

Območja in postopke za sklic ter delo zborov volivcev ureja občinski statut. Statut mesta pa s posebnim določilom predvideva, da lahko tudi predsednik mestne skupščine skliče zbere volivcev.

Osnutek statuta zavezuje mestne odbornike, da se morajo aktivno udeleževati zborov volivcev in zborov delovnih ljudi in končno tudi mestno skupščino in njene organe, da morajo sodelovati v pripravah za zbere volivcev.

Kot element neposredne demokracije uvaja osnutek statuta tudi referendum. Glede njega so uveljavljena v osnutku statuta vsa potrebna določila, ki jih ima ustava. Mestna skupščina je dolžna razpisati referendum na zahtevo več kot polovice zborov volivcev ali več kot polovice krajevnih skupnosti ali najmanj treh občinskih skupščin.

Statut predvideva enako organizacijo mestne skupščine kot je bila vzpostavljena spomladi letos. Skupščina ima torej dva zbora s po 50 odbornikov. Zaradi pomembnosti je v statutu delno zajeto tudi poglavje o načinu izvolitve mestne skupščine, v ostalem pa velja tudi v teh primerih zakon o volitvah odbornikov občinskih skupščin.

Pri opisu dela mestne skupščine in obeh zborov so naštetje le najznačilnejše pristojnosti. Podrobnejše predpise o delu mestne skupščine in njenih organov bo zajemal poslovnik o delu skupščine.

Sveti mestne skupščine so postavljeni kot politično izvršilni organi in

organi družbenega samoupravljanja za posamezna področja dejavnosti, navedene so tudi nekatere njihove pristojnosti in njihova sestava. Naštete so stalne komisije mestne skupščine ob možnosti, da se ustanovljajo tudi občasne. Sveti in stalne komisije so v osnutku našeti, dana pa je mestni skupščini možnost, da s svojim odlokom regulira število in delokrog posameznih svetov in komisij.

Koordinacijski odbor je predviden kot doslej, le da ga sestavljajo samo predsedniki občin in mestne skupščine.

Odbornikom je dana možnost, da ustanovljajo klub odbornikov.

Organizacija upravnih organov je dana v osnutku statuta v dveh variantah. V varianti so vsi mestni upravni organi predvideni po dosedanem stanju z odprto možnostjo hitrejšega spreminjanja njihove dejanske organizacije. Velik del upravnih služb ostaja po tem predlogu še vedno razdrobljen. Predloženi predlog pa predvideva za vsa upravna opravila enotno upravo, ki je seveda v skladu z zakonom in odloki odgovorna vsakemu predstavniskemu telesu za izvajanje njegovih zakonov, odlokov in drugih pravnih aktov. Statutarna komisija ni zavzela o tem vprašanju enotnega mišljenja in zato predlaga, naj javna razprava da več argumentov za eno ali drugo odločitev. V nobenem primeru osnovni odnosi, ki jih statut vsebuje, s tem niso porušeni.

V V. poglavju so urejena medsebojna razmerja mestne skupščine s krajevnimi skupnostmi, s samoupravnimi skupnostmi (interesnimi), z občinskimi skupščinami, z družbeno-političnimi organizacijami in društvi, s širšimi družbeno-političnimi skupnostmi in končno z delovnimi organizacijami.

Pri statutarnem urejanju samoupravljanja v mestu in razmerij mestne skupščine so upoštevana ustavna določila XVIII. amandmaja k ustavi SR Slovenije, ki se nanašajo na organizacijo občinske samouprave.

Upoštevano je bilo tudi dejstvo, da gre v primeru mesta in občin za enakovrstne družbeno-politične skupnosti ter ustavno načelo, da je samoupravljanje delovnih ljudi v delovnih organizacijah eden od temeljev našega družbenega političnega sistema in da sta obe obliki samoupravljanja tako v družbeno-politični skupnosti kot tudi v delovni organizaciji po ustavi enakovredni. Glede na to, da so vse pravice občinskih skupščin do delovnih organizacij določene z zakonom, je poudarek v tem poglavju na tem, da naj vsa ostala razmerja izhajajo iz skupnih interesov mesta in občin na eni strani ter delovnih organizacij na drugi strani, ki terjajo stalno medsebojno sodelovanje in samoupravno dogovarjanje.

Pri urejanju razmerij med mestno skupščino in samoupravnimi dejavniki je upoštevana naša ustavna ureditev oziroma njena načela o pristojnostih in razmerjih občinskih skupščin, seveda za mestno skupščino v omejenem obsegu, se pravi za zadeve, ki sodijo v njeno delovno področje ter so opredeljene kot zadeve skupnega pomena za mesto.

Šesto poglavje obravnava samostojne organe mesta in sicer: sodnika za prekrške, mestno javno pravobranilstvo ter postajo milice. Samostojni organi opravljajo svoje dolžnosti na podlagi zakonov in odlokov ljubljanskih občinskih skupščin in mestne skupščine.

V sedmem poglavju so določila o vrstah aktov, ki jih sprejemajo mestna skupščina, sveti in upravni organi. V tem poglavju je tudi pomembno določilo, ki predvideva osebe in organizacije, ki lahko predlagajo, da se določen akt sprejme.

Osmo poglavje ureja družbeno nadzorstvo in varstvo zakonitosti kot dve zelo pomembni pravici in dolžnosti mesta kot družbeno-politične skupnosti, ki jih določa ustava.

Mestna skupščina mora z izvrševanjem družbenega nadzorstva tudi vplivati na razvijanje socialističnih norm v družbenem življenju in zato statut predvideva različne oblike ter metode izvrševanja te njene pravice in dolžnosti. Kot temeljni statutarni načeli sta pri izvrševanju družbenega nadzorstva s strani mestne skupščine postavljeni naslednji:

- družbeno nadzorstvo je pravica in dolžnost skupščine kot celote in njenih odborov;
- pri izvrševanju družbenega nadzorstva naj prihaja do medsebojnega sodelovanja med mestno skupščino in samoupravnimi organi ter predstavniški organizacij.

Končno ima mestna skupščina komisijo za družbeno nadzorstvo, ki je predvsem njen organ za izvrševanje določenih zadev s tega področja, upošteva jo pri tem dejstvo, da je izvrševanje družbenega nadzorstva pravica in dolžnost predvsem mestne skupščine same.

Za varstvo zakonitosti skrbijo zlasti mestne skupščine, sveti, predsednik mestne skupščine in njen tajnik. V ta namen so v statutu tudi določene njihove pravice in dolžnosti. V zvezi z varstvom zakonitosti so tudi določila glede veljavnosti in objave predpisov in drugih splošnih aktov, ki jih sprejme mestna skupščina in njeni organi, ker tudi ta zagotavljajo poleg drugih za davnih določil varstvo zakonitosti kot kompleks ukrepov za izvrševanje te ustavne pravice in dolžnosti mestne skupščine.

Osnutek statuta ureja v devetem in desetem poglavju že dosedanje dejavnost mestnega sveta glede medmestnega sodelovanja, podelitve naslova častnega občana mesta in podelitve domovila enotam NOV in POS.

Vsa vprašanja v zvezi s spremembo statuta mesta so urejena v enajstem poglavju. To so vprašanja spodbude in postopka za spremembo statuta. O spremembi statuta odloča mestna skupščina s statutarnim odlokom.

Končno so v zadnjem dvanajstem poglavju osnutka statuta prehodne in končne določbe, ki urejajo vprašanja usklajevanja predpisov in drugih splošnih aktov mesta ter veljavnost statuta.

Tako osnutek mestnega statuta ureja v dvanajstih poglavjih obsežna področja, ki so za mesto kot posebno družbeno-politično skupnost zlasti pomembna in značilna; saj gre v mnogočem za novo kvaliteto v razvoju našega družbeno-političnega sistema. Statutarna komisija se zaveda, da kljub vsem vloženim naporom osnutek statuta ni popoln. Široka javna razprava lahko k njegovim izhodiščem še bolj pa h konkretnim rešitvam, še marsikaj doda. Zato bo budno spremljala ves potek javne razprave, tako da bodo večinska mnenja našla svoj odraz v končnem predlogu statuta.

Naj omenim še to, da je bil osnutek statuta mesta razen v variantnih predlogih v celoti usklajen z osnutki statotov ljubljanskih občin. Skupščine občin so osnutke statotov na svojih sejah že obravnavale in jih predložile v javno razpravo. Morebitne današnje spremembe osnutka mestnega statuta bodo povzročile neskladnost predloženih aktov. Statutarna komisija sama vprašanja usklajevanja ne more razreševati, smatra pa, da bo takšno usklajitev pred sprejetjem statotov nujno potrebno izvesti.

Naj končam uvodno besedo in ponovim željo statutarne komisije, da

metna skupščina sprejme predloženi osnutek statuta mesta Ljubljane in ga predloži v javno razpravo, odbornike mestne skupščine in posebej statutarno komisijo pa zadolži za spremljanje in vodenje razprave.

Predsednik komisije
Miha Košak, dipl. ing. l. r.